

Ἐπὶ 16 μῆνας δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἀνέμενε μακροθύμως καὶ ἐπὶ σκανδαλισμῷ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ δημοκρατικοῦ λαοῦ λύσιν τοῦ δράματος τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν ἔσω. Ἀλλὰ ποῦ συναίσθησις τῆς δικτατορικῆς καὶ ἐγκληματικῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας; Οἱ σφαγιασταὶ τῶν 12 τιμίων καὶ ἱεραποστολικῶν Ἱεραρχῶν ἐξηκολούθησαν νὰ εἶνε σκληροὶ καὶ ἀνάληπτοι, καὶ νὰ ἐμπαίζουν Πολιτείαν καὶ λαόν. Διὸ καὶ ἡ Πολιτεία κατήρτισε καὶ κατέθεσε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ ἄρσεως τοῦ ἀπαράδεκτου προσφυγῆς, τὸ ὁποῖον ἐθέσπιζον αἱ Συντακτικαὶ Πράξεις τῆς δικτατορίας. Ἡ κατάθεσις τοῦ Νομοσχεδίου διὰ τὴν διάνοξιν τοῦ δρόμου πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐθορύβησε τὴν Σεραφειμικὴν παράταξιν, προβλέπουσαν πανηγυρικὴν δικαίωσιν τῶν ἀναιτίως σφαγιασθέντων, καὶ ἡξίωσεν αὕτη νὰ ἀποσυρθῇ τὸ Νομοσχέδιον καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς αὐτήν, διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ. Οἱ σφαγιασταὶ νὰ γνωμοδοτήσουν, ἂν πρέπη νὰ ζητήσουν τὰ θύματά των τὸ δίκαιόν των; Οἱ λησταὶ νὰ γνωμοδοτήσουν, ἂν πρέπη νὰ ἐπιστραφοῦν τὰ λάφυρα; Ὡς τῆς θρασύτητος, ὡς τῆς ἰταμότητος, ὡς τῆς πωρώσεως μεγαλοσχήμεων ρασοφόρων! Ἐπιτυχέστατα ἐγράφη, ὅτι οἱ ἔνοχοι δὲν γνωμοδοτοῦν λογοδοτοῦν. Καὶ ὁ καιρὸς τῆς λογοδοσίας ἐγγίζει!

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐταράχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ δικτατορικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος. Ἐταράχθησαν σφόδρα. Ἡ μακαριότης των ὑπέστη τρομερὴν συγκλονισμόν. Κυριολεκτικῶς «τὰ ἔχασαν». Διατί; Διότι, κατὰ τὸν προφήτην, «λέων ἐρεύξεται, καὶ τίς οὐ φοβήθησεται;» (Ἀμ. 3, 8). Τίς δὲ λέων; Ὁ λαός. Ἐν εὐσήμῃ ἡμέρᾳ ἐντὸς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν, ἐνῶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐχειροτόνουν διὰ τὴν ἐνδοξον Μητρόπολιν Ἰωαννίνων τὸν ἐκλεκτὸν τοῦ Σερραφειμ, ἐκλεκτοῦ τοῦ Ἰωαννίδου, αἰφνίς ἐξ ὧλων τῶν σημείων τοῦ Ναοῦ φωνὴ ἠκούσθη «ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν», κραυγὴ καὶ βρυχηθμός μέχρις οὐρανοῦ. Ἐκατοντάδες πιστοὶ καὶ λαηστικοὶ λαοὺ μετ' ὅλην τὴν ἱερὰν ὀργὴν τῆς ψυχῆς, κύμα Ἀτλαντικῶν Ὠκεανῶν, καὶ μετ' ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμένων ἐκράυγασαν «Ἀ ν ἄ ρ ι ο ς !». Ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ὁ Μητροπολιτικὸς Νὰός ἐσείετο ἐκ τῶν κραυγῶν. Ἀποδοκιμασία ἀνευ προηγουμένου ἐκ ἔντασιν – ὅχι ὅμως καὶ ἀνευ ἐμποδίου... Ἀρχὴ ὧδινων τοῦ ἐν λόγῳ συμβάν διὰ τὸ Σερραφειμικὸν καθεστὸς! Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ εἶνε ἀποφασισμένοι καὶ διὰ περιπετεί-
ας. Ἀν κατώτερα ἰδανικὰ ἀξίζουσιν θυσίας, πόσῳ μάλλον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ! Φλαμιάτος, Παπουλάκος, Μακράκης, Γαλάνος, Δουληγέρης, Καλῦθας, Καντιώτης πολὺν σπórον ἔσπειραν καὶ ἡ Ἐκκλησία θὰ ἀντί-
σῃ, ἥδη ἤρχισε, νὰ θερίξῃ τοὺς ἀγωνιστικοὺς καρπούς.

Ἐπαράχθησαν οἱ ἔνοχοι Ἀρχιερεῖς, διότι ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ ὡς φωνὴ καταρρακτῶν ἠκούσθη εἰς μεγαλειότητα, παρὰ τὴν συνεχῆ βροχὴν, συγκεντρῶσαν τῶν χριστιανῶν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Πρωτεύουσας. Χιλιάδες συνεληφτοὶ χριστιανοὶ διεθλόωσαν ζωηρῶς τὰ αἰσθητά, ματὰ τὰν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομείας, κοινωνίας καὶ πατρίδος, ὡς καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικτατορίας, καὶ ἐπραγματοποίησαν ὑπὸ βροχὴν πορείαν. Καὶ ἄλλαι δὲ συγκεντρώσεις καὶ πορεῖαι ἀγωνιστικοῦ θρησκευτικοῦ λαοῦ ὁργανώνονται εἰς διαφόρους πόλεις τῆς δημοκρατικῆς πατρίδος μας. Τὰ πεζοδρομία μέχρι τῶρα ἐγνώρισαν πολλές τάξεις συμπαθητικῶν ἀνθρώπων, ἐγνώρισαν καὶ δαίμονας ἀπὸ τῶρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ γνῶρισουν καὶ χριστιανούς!

Ταράσσονται οἱ μακάριοι Ἀρχιερεῖς, διότι τελευταῖως γίνεται λόγος περὶ λαϊκοῦ στοιχείου καὶ δικαιομάτων του λαοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ταράσσονται, διότι βλέπουν, ὅτι ὁ λαὸς ἀρτυνίζεται, τὰ κοττόπουλα γίνονται ἀσέτοι, τὰ κατηχητόπουλα ἀγωνιστοῖ. Ταράσσονται, διότι ἀντιλαμβάνονται, ὅτι ὁ λαὸς θ' ἀγωνισθῇ νὰ κατακτήσῃ τὰ δικαιώματά του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ταράσσονται ὥπως τὸ τέλμα, καὶ ἀναπνδώντες ὡς βάρραχι κοάζουν: Διατί μᾶς ἐνοχλεῖτε; Τὶ θέλει ὁ λαὸς εἰς τὰς Ἐκκλησίας; Ἐκκλησία εἰμένα ἡμεῖς!

Νομίζετε τις, ὅτι ἀκούετε τοὺς Φαρισαίους τῆς ἐπο-
χῆς τοῦ Χριστοῦ. Ἐσχάτην περιφρόνησιν πρὸς τὸν λα-
ὸν τοῦ Θεοῦ αἰσθανόμενοι ἐκεῖνοι ἔλεγον· «Ὁ ὄχλος
οὗτος ὃ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρτατοί εἰσι!».

Χαίρομεν, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, διότι ταρασσεσθε.
Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, παραλλήλως ἐλαφρῶς τὸ Ἀποστο-
λικόν, θὰ ἡδύνατο νὰ εἴπῃ· «Καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφρανών
με εἰμὶ ὁ ταρασσόμενος ἐξ ἐμοῦ;». Ἡ μακαριότης δὲν
εἶνε δι' αὐτὴν τὴν ζῶν» δι' αὐτὴν τὴν ζῶν εἶνε ἡ ἀνυσυ-
χία καὶ ἡ ταραχὴ. Σεῖς δέ, οἱ ὅποιοι ἐξελέξατε τὸ ὑψι-
στον ἀξίωμα καὶ ἀνελθόντες τὰς μεγίστας εὐθύνας, πρέ-
πει νὰ αἰσθάνεσθε καὶ τὴν μεγαλύτεραν ἀνυσυχίαν καὶ
ταραχὴν, μάλιστα εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀνῆσυχον καὶ
τεταραγμένην ταύτην ἐποχὴν. Ἀνυσυχῆσατε καὶ τα-
ραχθῆτε ἐκούσιως, διὰ νὰ μὴ ἀνυσυχῆτε καὶ ταρασσε-
σθε ἀκούσιως. Καταργήσατε τὴν ψυχολογίαν, — θὰ ἐ-
λέγομεν καὶ τὸν τίτλον —, τοῦ μακαριωτάτου, διότι
ἅλλων εἰς τὸ ἐξῆς ἡ ζωὴ σας θὰ γίνῃ ἀφόρητος.

Καὶ τώρα, ἄγιοι Ἀρχιερεῖς, ἀκούσατε φωνὴν λαοῦ, ἡ ὁποία εἶνε φωνὴ Θεοῦ, καὶ, ἂν δὲν εἰσακουσθῇ, μεταβάλλεται, ὡς βλέπετε, εἰς βοήν λαοῦ καὶ ὄργην Θεοῦ.

Ἦς ἄλλοι Λουδοβῖκοι λέγεται καὶ τονίζετε, ὅτι Ἐκκλησία εἰσθε σεῖς, καὶ συνεπὴς δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νὰ πράττειτε ὅπως θέλετε, διεκδικοῦντες ἐν τοῖς πράγμασι καὶ τὸ ἀλάθητον τοῦ Πάπα, ἀκόμη καὶ ὅταν σφαγιαζέτε ἀναιτίως καὶ ἀναπολογήτως τιμίους καὶ ἀξιόους ἀδελφούς.

Τεράστιον δογματικὸν λάθος· τὸ νὰ ταυτίζετε τὴν Ἐκκλησίαν μὲ τὰ ράσα καὶ τὰ γένεια σας. Καὶ ἂν ἐπιμένετε, τὸ λάθος μεταβάλλεται εἰς τεραστίαν αἵρεσιν.

Ἐκκλησία εἴμεθα ὅλοι, ὅσοι ἐβαπτίσθημεν καὶ πιστευόμεν ὀρθοδόξως, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, γέροντες καὶ μικρὰ παιδιά, ἐπίσημοι

καὶ ἄσημοι, ἐγγράμματοι καὶ ἀγράμματοι, πλοῦσοι καὶ πτωχοί, δίκαιοι καὶ ἀμαρτωλοί, ἅλλα παρ' ὅλην τὴν ἀμαρτωλωθέντα πιστοὶ καὶ εὐσεβεῖς, ὅχι ἄπιστοι καὶ καταφρονεταὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων. Τοῦ μεγάλουτερον δὲ μέρος τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀποτελεῖ οὁ κληρὸς, ἀλλ' ὁ λαὸς. Ὁ λαὸς ἐπίσης σήμερον, οὐ εὐσεβεῖς λαός, ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἐκλεκτότερον τῆς Ἐκκλησίας μέρος, διότι δυστυχῶς, κατὰ τὴν προφητείαν τοῦ ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰταλίου, οἱ κληρικοὶ ἔγιναν χειρότεροι τῶν λαϊκῶν. Πολλοὶ κληρικοὶ, μάλιστα μεγαλόδημοι, εἶνε νεκρά τῆς Ἐκκλησίας μέλη, καὶ ἐξ ἄλλης ἐπόψεως ἐκθεμελιωτὰ τοῦ Αἰωνίου Καθιδρόματος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν διωγμῶν τοιοῦτοὶ ἄνθρωποι οὐδὲ κληρικοὶ οὔτε λαϊκοὶ χριστιανοὶ δὴ ἦσαν, ἀλλ' εἰδωλόατρα καὶ δώδεκα τῶν χριστιανῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ δὴ ἦσαν χριστοκτονοί, ὅπως οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων.

Φοβερὸν πρᾶγμα σήμερον νὰ παρουσιάζωνται ὡς Ἐκκλησία, ἢ μάλλον ὡς ἡ Ἐκκλησία, ἄπιστοι καὶ μοθηροὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς ἄλλας ἐποχὰς θὰ ἦσαν εἰδωλοτάκται καὶ διωκταὶ τῶν χριστιανῶν, ἀκόμη δὲ καὶ χριστοκτόνοι!

Λοιπὸν, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, μὴ περιφρονεῖτε τὸν πισ-
τον λαόν, καὶ μὴ χαρακτηρίζετε αὐτὸν ὡς ὄχλον. Ὁ-
χλος εἶνε ἄλλοι, ὃι ὅποιοι διὰ λόγων καὶ ἐνεργείων
ὄχλου τὸ Πανελλήνιον, καὶ προκαλοῦν γενικὴν δυσάρε-
σκειαν καὶ δυσφορίαν, καὶ δὲν ἐκδηλώνουν ἵχυν λεπτό-
τητας καὶ εὐγενείας. . . Ὁ πιστὸς λαός, ἀντιθέτως, εἶνε
ὅτι ἀνδιποτέστερον, ἐκλεκτότερον, καὶ ἐλπιδοφόρον
εἶνε ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος.

* * *

Πρέπει δὲ νὰ καταλάβετε, ἄγιοι Ἀρχιερεῖς, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁ λαὸς διὰ τὸν κλῆρον, ἀλλ' ὁ κλῆρος διὰ τὸν λαόν. Ἄν εἶχατε τὴν πνευματικότητα καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἀποστόλου Παύλου, θὰ ὠμίλετε πρὸς τὸν λαὸν μὲ τὴν γλῶσσαν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐξάρσεως ἐκεῖνου: "Τίς οὐκ ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἡ δίκαιον;... Ὡστε μῆδεις καυχασθῶ ἐν ἀνθρώποις: πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστώτα εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν ἐστίν" (Α΄ Κορ. 3, 5, 21-22). Καὶ σεῖς καὶ ὅλα διὰ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ. Ὅχι ὁ λαὸς καὶ ὅλα διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ ἑγωμισμοῦ σας καὶ τὴν ἐξυμνήρησιν τῶν εὐτελῶν σας συμφερόντων. Ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ὑποθέσωμεν ὅτι ἔχετε σεῖς οἱ Ἀρχιερεῖς, εἰσθε 100 ἄτομα καὶ εἴμεθα 10.000.000 λαὸς ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Πρέπει επίσης, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, νὰ καταλάβετε ἐπὶ τέλους, ὅτι κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἡ ἐπισκοπικὴ καὶ ἐν γένει ἡ ἱερατικὴ ἐξουσία ἀπορρεῖ ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ δίδεται εἰς ὠρισμένα πρόσωπα διὰ τοῦ λαοῦ. Τὸν ἀποστόλον Ματθαῖον ἐν ἐξέλεξεν ὁ κορυφαῖος Πέτρος οὕ-
τε, ἵνα οὕτως ἐκφρασθῶμεν, ὡς ὀλιγομελὴς σύνοδος τῶν ἑνδεκά Ἀποστόλων, καίτοι ἡ ἐκλογὴ ὑπὸ τῶν ἑνδεκά ἡ ὑπὸ τοῦ Πέτρου μόνου θὰ ἦτο ἀσφαλὲς ἐπιτυχής.

Ὁ Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι εἶχον ταπεινώσιν, εὐγένειας ψυχῆς καὶ φωτισμὸν Θεοῦ καὶ ἐπραξαν ὅτι βλῆ ἔπρεπε ν' ἀποτελέσῃ παράδειγμα διὰ τὴν μετὰ ταῦτα ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐφῆσαν τὴν ἐκλογὴν εἰς τὸν πιστὸν λαόν, τὰς ἐκδότων αἰσῶν περίπτω ψυχᾶς, αἱ ὁποῖαι ἦσαν συνηγμέναι εἰς τὸ ὑπερφῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ὁ πιστὸς λαὸς ἐξέλεξε δύο, ἐκ τῶν ὁποίων κατόπιν προσευχῆς καὶ διὰ κλήρου ὁ Θεὸς ἀνέδειξε ἓνα, τὸν ἐκλεκτότερον. Οὕτως ὁ Ματθαῖος ὑπῆρξε δημόκλητος καὶ θεόκλητος (Πράξ. 1, 15 - 26).

Ὁ ἐσχάτως ἐκλεγείς διὰ τὴν Μητρόπολιν Ἰωαννίνων ἀνομόμαχτος Θεόκλητος καὶ εὐφημεῖται τὰ θεοπρόβλητος, ἀλλὰ τὰτα κατ' εὐφημισμὸν. Ἀφοῦ οὔτε τύποις οὔτε οὐσίᾳ εἶνε δημόκλητος, διότι οὔτε τὸν ἐξελέκοντε οὐτὸν θέλει ὁ λαὸς ἀλλὰ τὸν αὐτὸν τὸν ἀπεδοκίμασαν, οὔτε θεόκλητος καὶ θεοπρόβλητος εἶνε. Ἄς γίνῃ δημοψήφισμα εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἰωαννίνων καὶ θὰ ἴδωμεν ἄσέως πόσοι θέλουν τὸν κ. Σετᾶκη καὶ ἑμμέσως τοὺς ἐκλέκτορας αὐτοῦ... Ἀλλὰ ποῦ τολμοῦν νὰ ζητήσουν τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ λαοῦ οἱ καταπροδωσάντες καὶ κατασκανδαλίσαντες τὸν εὐγενή αὐτὸν λαόν;

Διὰ τοῦ λαοῦ ἐξελέγησαν καὶ οἱ ἑπτὰ διάκονοι. «Προκαλεσάμενοι οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν (τουτέστι τὸν πιστὸν λαὸν) ἐπὶ ἑπτά ἐπισκόπους, ἵνα ἀδελφοί, ἄνδρες ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πληρεῖς Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς ὑφ' ἡμᾶς ταύτης». Αὐτὸ εἶπε τὸ εὐαγγελικόν καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελ.)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΤΑΛΕΙΩΔΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟ "ΠΑΛΛΑΣ,,

(Περιγραφή της συγκεντρώσεως και φωτογραφίαι εις την σελ. 4)

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ

Ο Ν Α Ο Σ

Τὴν 21ην
κλήσια ἑορτά-
ζετο ὁ Θεότοκος, ἡ
Παναγία ἐς τὸ
ἄν. Κατὰ πην-
λικαν τριῶν
*Ιωακείμ καὶ
ἰσαίε Μαριάμ,
το καὶ θεομή-
τὸν νάον κα-
9 ἔτη. *Ο κ
του Σωτήρος
του Κυρίου. *Ο

«Ὁ ἄνθρωπος Μαρία δὲν ἦτο καθόλου πλάσμα, διὰ τὸν γάμον. Ὁ γάμος τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ καθαρὸν ἀντίθετον τοῦ Ἰουδαϊκοῦ γάμου εἰς οὗτον ἡ χριστιανικὴ Ἰουδαία νῦν ἐγγίνετο θυσία ζώων. Εἰς τὴν κατά τὴν πᾶσαν θείαν λειτουργίαν γίνεται θυσία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ διαρκῶς ἐπέξῃ ὑπάρχει ὁ Θεὸς σωματικῶς, ὁ Θεάνθρωπος φρικτός Μυστήριος, διὰ ὅπου φυλάσσονται ἐν ῥίπῃ. Ἀπὸ τῶν φοβερῶν ὁ χριστιανισμὸς γὰρ,

Διὰ τοῦτο εἰς τὸν νῆον πρέπει νὰ προσερχώ-
σιν καὶ μετ' ὅσων τὸ δυνατόν μεγαλυτέραν προετοι-
μησιν. Ἐσχῶς δὲ καθαροὶ πρέπει νὰ εἴναι οἱ
πρεσβύτεροι ἐν τῷ ναῷ λειτουργοὶ καὶ τέλει οἱ
ἄνθρωποι. Ἐν ταῖς τοιαύταις ὁλοῖς οἱ λαϊκοὶ οὐτε ὁλοῖς οἱ κλη-
ρικοί εἰς τὸν νῆον ἐν ὀφθῇ Θεοῦ. Πολλοὶ λαϊκοὶ, ἀν-
θίκα γυναικες, εὐσεβήσαντες εἰς τὸν νῆον ὡς εἰς
ὡς εἰς θεῶνα καὶ κληματαύρασαν. Καὶ πολλὰ
βάνουν τὸν ναὸν ὡς ἐκκοιμήσιαν τὰν, ὡς κοίτην
ἐυαγγελίου ἐκφράσαν, ὡς «αἰνάριον», κατὰ τὴν
σιν. Σοβαρὸν δέξιται τὴν σεβασίαν μερίδα τοῦ
ναοῦ εἶναι καὶ ἡ εὐχαρίστησις παρὰ τοὺς ἱερεῖς. Καὶ ὡς
ροσῆνας μεγαλοσύνην κληρικῶν, ἐπὶ ἡμέτερας
ἀποδοκιμασίας, ὅπου ἐκατοντάδων ἐκδόσεις δὲ
«Ἀνάτολις». Καὶ λαὸν καὶ ναὸν καὶ Θεὸν κατα-
χειροτονήσαντες καὶ οἱ χειροτονούμετοι συνέχουσιν
Ὅχι μόνον εἰς κοῖτην ἐμπόριον, ἀλλὰ καὶ εἰς
ὑπακομὴν καὶ ἐνέργησιν τῶν μετελθόντων ὁ ναὸς

Διὰ ταῦτα ὁ εὐσεβὴς λαὸς ὀφείλει νὰ λα-
τοῦ Κυρίου του καὶ νὰ ἐκβάλῃ ἐκ τοῦ οἴκου τ-
στους καὶ ἀσχημονοῦντας, ὅπως ἕκαστος θὰ ἐξέ-
κλῃς του ἀναίδῃ πρόσωπα, τὰ ὅποια θὰ εἰσέλ-
καὶ θὰ ἔκκαναν τρέλλες καὶ ἀσχημίες».

Καὶ θὰ λάβῃ τὸ φραγγέλιον ὁ λαός, ὁ φ
καὶ τῶν ὁσίων, ἀφοῦ δέν τὸ λαμβάνουν ἄλλοι!

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟΥ

Το περιοδικόν «Ὁ Σωτήρ» τῆς
γνωστῆς ὁμωνύμου Ὀρθοδόξου
Ἱεραποστολικῆς Ἀδελφότητος
εἰς τελευταία ἄρθρα τοῦ τάσσε-
ται ὑπὲρ τῶν ζωηρῶν ἐκδηλώσε-
ων τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ πρὸς ὑ-
περάσπισιν τῶν αἰωνίων ἀρχῶν
τοῦ Εὐαγγελίου. Συγκεκριμένως
εἰς τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ ὑπ' ἀ-
ριθ. 708/12 - 11 - 1975 φύλλου,
ὅπου τὸν τίτλον «Οἱ ἔνοχοι», γρά-
φει μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Τὸ ὅπλον σου, ἑλληνικὲ Λαέ,
εἶναι παντοῦρον. Καὶ ὅπλον σου
εἶναι ἡ γνώμη σου, ἡ ὀρβὴ καὶ
δικαία καὶ κατὰ πάντα εὐσεβὴς
γνώμη σου. Ὅπλον σου εἶναι ἡ
φωνὴ καὶ ἡ κραυγὴ σου, ποῦ
εἶναι ἱκανή, ὅταν τὸ βελήθῃ σου,
νά συνταράξῃ πληθὴ καὶ μάσας,
νά κλονίσῃ ἀρχόντας, νὰ τρομο-
κρατήσῃ λοχούρους. Τὴ καθύστα,
λοιπὸν, ὅταν βέλτῃς τὰ τιμὰ
καὶ λέρᾳ σου νὰ περιφρονήσῃς
καὶ νὰ περιβρίζῃς; Τὴ μέ-
νεις ἀπαθὴς καὶ ἀδιάφορος; Σή-
κει ὁ πᾶν. Τὴ χὰ πὸ δὲ καὶ
«μὴ κἀνὴς ῥοπήν», ἀν δὲν κάνουν
δεκτὰ τὰ δικαία αἰτήματά σου.
Σηκώθητε ὅλοι σας, Χριστιανοί!
Ὁρθώθετε. Τρέφετε, φονάετε,
τηλεγραφίσατε, σχηματίσατε πο-
ρεῖας καὶ ἀσφάλησεις
κατὰ πρὶν βεβήλων καὶ θλιβρίων
διὰ τὸ ἔθνος, διὰ τὴν Παιδείαν,
διὰ τὴν Θεολογίαν καὶ τὴν Οἰκο-
γένειαν ἀποφάσαν καὶ πράσαν
τὰν λογυρῶν τῆς ἡμέρας... Ἡ
ἀδιαφορία καὶ ἀρνητικὰ μὲς διὰ
τὰ ὄψιστα αὐτὰ τοῦ ἔθνους καὶ
τῆς Ἐκκλησίας μὲς βεβια εἶ-
ναι τὸ ἐγκλημα μας. Ἀς συνέλ-
θωμεν, λοιπὸν, καὶ ἄς πράξωμεν
τὸ χρέος μὲς διὰ τὴν σωτηρίαν
τῆς φυλῆς μας. Ἀς κινήθωμεν,
διὰ νὰ ἐπιτύχωμε, νὰ ἐπικρατήσω-
μεν. Καὶ θὰ ἐπικρατήσωμεν».

Διὰ τὸ μέχρι τοῦδε ὕψος τοῦ
«Σωτήρος» τὸ ἀνωτέρω κείμενον
ἀποτελεῖ τῷ ὄντι ἐπαναστασιν.
«Ὅπως ἐπαναστασις εἶνε καὶ τὸ
ὅτι εἰς τὸ προηγουμένον τεῦχος
διὰ πρώτην ἰσως φοράν ἀναφέ-
ρεται τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα
ὡς συνταράσσον Ἐκκλησίαν καὶ
Ἔθνος. «Σαλευεῖ — γράφεται
εἰς τὸ ἄρθρον «Καὶ τὸ Κράτος;»

(Συνέχεια εις την 2αν σελ.)

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΜΑΧΗΤΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΟΛΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΘΡΟΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΛΑΟΥ

Η προσπάθεια της Πολιτείας να θεσπισθή το αυτόματον διαζύγιον έχει εξεγείρει σύμπαντα τον ευσέβη λαόν. Η συντριπτική πλειονοψηφία του Έλληνικού λαού είνε εναντίον του αυτόματου διαζυγίου, το όποιο αποτελεί νάρκη εις τὰ θεμέλια της Έλληνικής οικογενείας. Μεγαλειώδεις μαχητικαί συγκεντρώσεις πραγματοποιούνται, χιλιάδες τηλεγραφήματα αποστέλλονται, πολλά διαφωτιστικά όμιλία οργανώνονται, πολλά άρθρα εις θρησκευτικά περιοδικά αλλά και κοσμικά εφημερίδας δημοσιεύονται, και πάντα ταύτα διά να μη περιβληθῇ κύρος νόμου ἢ ἀτιμία καὶ ἡ διαφθορά. Ἡ Ἱ. Σύνοδος δὲν ἔχει βεβαίως ἐνδύσει εἰσέτι, ἀλλ' ἔχει δώσει ἀφορμὰς νὰ γίνεται λόγος περὶ συναλλαγῆς. Ἀλλωστε καὶ τὸ ὅτι συζητῆται ἐπὶ ἐνὸς θέματος λεχθένον ὑπὸ τῆς Συνόδου τῆς Ἱερραρχίας, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ δείγμα ὑποχωρητικότητος.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη εὐρεθῶν Συνεδρικὸν Μητροπολίτην, οἱ ὅποιοι χάριν εὐτελῶν συμπεριφορῶν θὰ προδῶσιν τὸ ἱερὸν τοῦ γάμου καὶ τῆς οικογενείας, ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία, ὁ εὐσεβὴς κλήρος καὶ λαός, δὲν θ' ἀνεχθῇ μίαν τοιαύτην προδοσίαν καὶ θὰ κἀμῃ ἐπαναστασιν. Ἡδὴ ἤρχισε νὰ ἐξεγείρεται.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ρεπορτάζ ἀπὸ τῆς ἀντιδράσεως τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ ἐναντίον τοῦ αυτόματου διαζυγίου.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ «ΠΑΛΛΑΣ»

Τὴν 9ην Νοεμβρίου εἰς τὸ κληματαεῖον ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν «Παλλάς» (ὁδ. Βουλιαγμένης) ἔλαβε χώρα μεγάλη συγκέντρωσις. Ὁργανωτὴς τῆς Συνελευσεως διὰ Συλλόγων Γονέων Μαθητῶν Ἑλλάδος. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκεντρώσεως συνέβαλον πολλοὶ θρησκευτικοὶ καὶ ὁργανωτικοί. Ὑπολογίζεται, ὅτι ἀνὰ τὸν 10.000 λαὸν συγκεντρώθη. Ἐν τῇ ἐπιτελειᾷ καταρρακτώδους βροχῇ καὶ ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συγκεντρώσεως καὶ τῆς πορείας καὶ ἐὰν δὲν ἐπιτελεῖται τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἀσφαλὲς θὰ ἦτο διπλάσιος καὶ πλεὺν ὁ κόσμος.

Ὁμιλητὴς κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ἦτο ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Κωνσταντῖνος Μουρατίδης. Θέμα: «Ὁ θεομυστὴς τῆς οικογενείας καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἐλληνικοῦ. Τὸν ὁμιλητὴν ἐπαυροῦσαν ὁ πρόεδρος τῆς ἀνωτέρου Ὀμοσπονδίας κ. Δημήτριος Εὐσταθίου. Μεγάλον τμήμα τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. καθηγητοῦ δημοσιεύεται ἐνταῦθα.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρευρέθησαν οἱ Μητροπολίται Ἀρτης κ. Ἰγνατίος, Δημητριάδος κ. Ἰλίας, Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντῖνος, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Κωνσταντῖνος, Ἀδριανῆς κ. Θεολόγος καὶ ὁ σεβασμιώτατος γέρον Πάφου κ. Γεννάδιος. Ἐπίσης παρευρέθησαν καὶ τινες βουλευταί.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρευρέθησαν οἱ Μητροπολίται Ἀρτης κ. Ἰγνατίος, Δημητριάδος κ. Ἰλίας, Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντῖνος, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Κωνσταντῖνος, Ἀδριανῆς κ. Θεολόγος καὶ ὁ σεβασμιώτατος γέρον Πάφου κ. Γεννάδιος. Ἐπίσης παρευρέθησαν καὶ τινες βουλευταί.

ΠΛΑΚΑΤΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν ὄντην χαρακτηριστικὰ πλάκα καὶ στίχοι ἐναντίον τοῦ αυτόματου διαζυγίου. Ἰσοῦ τί ἔγραφο ὁρίσμενα ἀπὸ τὰ παῶν.

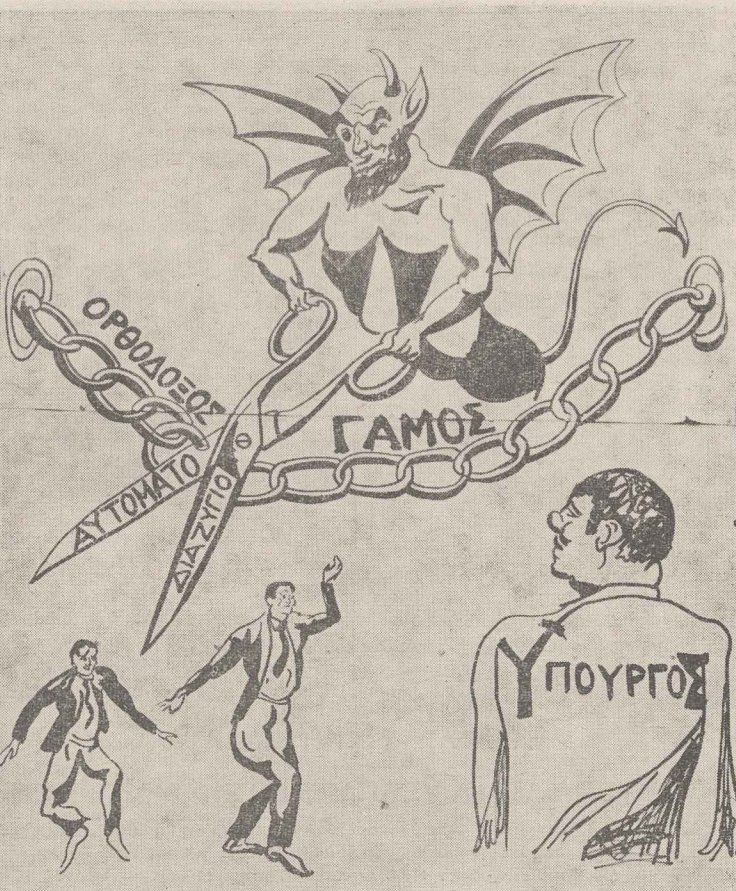
ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΘΑΝΑΤΟ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ — ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ — ΚΥΡΙΕ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ, ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ: — 1.000 ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ, 9.000.000 ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ — ΚΑΤΩ ΤΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟ — Η ΕΛΛΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΕ

ΠΟΡΕΙΑ ΥΠΟ ΒΡΟΧΗΝ

Μετά τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. καθηγητοῦ ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ θεολόγος κ. Νικόλαος Σωτηρόπουλος, ὁ ὅποιος ἀνέγνω τὸ Ψήφισμα καὶ ἀκολούθως διὰ ζωντανῶν λόγων προέβηκε τὸν λαόν ν' ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν λαογὰ. Τῆς πορείας προηγείτο ἡ ἑλληνικὴ σημαία, ἠκολούθουν οἱ κληρικοὶ καὶ εἰπετο ὁ λαός. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πορείας διὰ μέσου τῶν ὁδῶν Βουλιαγμένης — Σταδίου — Πλατ. Συντάγματος — Ὁδῶν καὶ Ἀμαλίας ἡ

ΣΥΝΗΔΙΑ — ΚΥΡΙΕ ΛΑΜΠΡΙΑ, ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ — Η ΒΟΥΛΗ ΝΑ ΚΑΤΑΨΗΦΗΣΗ ΤΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟ — ΚΥΡΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ, ΠΑΤΗΣΤΕ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΑΙ ΨΕΡΑ ΨΗΦΙΣΤΕ ΤΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟ — ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΟ ΓΑΜΟ — κ.ά.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας ἠκούοντο ρυθμικῶς διάφορα συνθήματα. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ἦτο ἠλεκτρισμένη.

Χαρακτηριστικὸν σκίτσο, ποὺ ἐκράτειτο ὡς πλάκατ εἰς τὴν πορείαν

πορείαν μέχρι τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Συγκινητικὸν ὄντην τὸ θέαμα, νὰ σχηματίζεται πορεία ἀπὸ βροχῆν. Αἱ χιλιάδες τοῦ λαοῦ ἐξῆλθον τῆς αἰθούσης καὶ ἐσχματίζαν μακράν φά-

κούοντο συνθήματα ἐναντίον τοῦ αυτόματου διαζυγίου.

Πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ὁ σαλπικτὴς κ. Παναγιώτης Ἀγθοφορίδης ἐσάλωσε καὶ ἐπεκράτησε σιγῇ. Ἀκούσθησαν ὁ πρόεδρος τῆς Συνομοσπονδίας Γονέων κ. Εὐσταθίου, ὁ πρόεδρος τῆς ὁμοσπονδίας νεκρῶν καὶ κατέθεσε στεφάνον. Ἡ δὲ τελετὴ ἐκλείσει μετ' ὁ ἔθνον Ὀμιλῶν.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Ἀνωτάτη Συνομοσπονδία Συλλόγων Γονέων Μαθητῶν Ἑλλάδος καὶ χιλιάδες Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς ἐκκλησιολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐπὶ τοῦ θέματος «Ὁ θεομυστὴς τῆς οικογενείας καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἐλληνικοῦ», ὁργανοῦσαν ἐν τῇ κληματαεῖᾳ τῶν Ἀθηνῶν «Παλλάς» κατὰ τὴν 9ην Νοεμβρίου 1975, ἐνέκριναν διὰ βῆτος τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

1.— Διαδηλοῦν τὴν ἀπόλυτον πίστιν καὶ πεποίθησιν τῶν, ὅτι διὰ τὴν ὑποστήριξιν ἀντιμετώπισιν τῆς κατὰ τὴν ἔθνην μας ἐξωθεν ἐπιβουλῆς ἐπιβάλλεται, ὅπως Κυβερνήσεις καὶ λαὸς διασφαλίσουν καὶ ἀξιοποιήσουν τὴν ἀνεκτίμητον ἐθνικὴν μας κληρονομίαν, ἥτοι τὴν Ὀρθοδοξίαν, τὴν Ἐλληνοχριστιανικὴν παιδείαν καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Οἰκογενείας.

2.— Μετὰ βαθύτατης δόξης διαπιστοῦν, ὅτι οὐ μόνον οὐδεμία σχετικὴ προσπάθεια καταβάλλεται, ἀλλ' ἀντιθέτως ὑφίστανται ἐπικίνδυνον διάφορον αἱ πνευματικαὶ ἐπάλξεις τῆς Ἐλληνορθοδόξου παραδόσεως καὶ τῆς ἀνδοχῆς καὶ τῆς συνεργασίας ἀρμόδιων κρατικῶν παραγόντων.

3.— Εἰδικότερον ὁ θεομυστὴς τῆς Οἰκογενείας ἀπειλεῖται θανάσιμος ἀπὸ τοῦ νομικοῦ τερατοῦργήματος, τοῦ οὗ λεγομένου αὐτομάτου τοῦ διαζυγίου.

4.— Διὰ τοῦ αυτόματου διαζυγίου βεβηλοῦται τὸ μυστήριον τοῦ γάμου, ἐξασθενεῖ ἡ θέσις τῆς γυναικός, προσβάλλεται τὸ περὶ δικαίου αἵματος, καταρρεῖ τὸ ἔσχατον ὄργανον τοῦ ἔθνους, τοῦτέστι ἡ Οἰκογένεια, ἀνεύ τῆς ὁποίας οὔτε εὐνομιονομὴ κοινωνία οὔτε ἔθνος δύναται νὰ ὑπάρῃ.

5.— Τὸ αὐτομάτου διαζυγίου προκαλεῖ τὴν ἀναγκαστικὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὅποιος θὰ τὸ ἀποδοκιμάσῃ διὰ συντριπτικῆς πλειονοψηφίας, ἐάν γινῇ σχετικὸν δημοψήφισμα.

6.— Παρακαλοῦν τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν, ὅπως καταδικάσουν πᾶσαν σκέψιν περὶ αὐτομάτου διαζυγίου, καὶ τέλος.

7.— Ποιοῦνται ὑπὸ τὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅπως ἀπαλλάξῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς βεβηλῆς δικτατορίας καὶ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐνότητος ἐν αὐτῇ.

Ἀν' Ἀθήναις τῇ 9ῇ Νοεμβρίου 1975 Ἀνωτάτη Συνομοσπονδία Συλλόγων Γονέων Μαθητῶν Ἑλλάδος καὶ χιλιάδες λαοὶ συγκεντρωθέντες εἰς τὸ «Παλλάς».

ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Παρόμοιαι συγκεντρώσεις καὶ πορεῖαι ὁργανώθησαν διὰ τὴν Κυριακὴν 23ην Νοεμβρίου εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ τὴν Ἀγρινίον. Εἰς μὲν τὴν πρώτην πόλιν ὁμιλητὴς ἐκλήθη ὁ καθηγητὴς κ.

Κωνσταντῖνος Μουρατίδης, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ὁ θεολόγος κ. Νικόλαος Σωτηρόπουλος. Εἰς τὸ ἐπόμενον θὰ γράψωμεν λεπτομερεῖας ἐκ τῶν συγκεντρώσεων αὐτῶν.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Πολλοὶ Σεβασμοὶ Μητροπολίται διαμαρτυρήσαντες ἐναντίον τοῦ αυτόματου διαζυγίου, ἔλαβον ἀποφάσεις. Ἐλευθερουπόλεως κ. Ἀμείριος, Πρεβέζης κ. Στυλιανῶν, Ἀκαρνανίας κ. Θεόκλητον, Δρυϊνουπόλεως κ. Σεβαστιανόν, Γυθείου κ. Σωτήριον, Ἐδέσης κ. Καλλίνικον, Ὑψιδρας κ. Ἰερόθεον καὶ Φλωρίνης κ. Αὐγουστίνον. Ὁ τελευταῖος εἰς δύο μακράς δηλώσεις τοῦ ἀπ' ἐνὸς μὲν καταγγέλλει τὴν φημιολογικὴν συναλλαγὴν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας.

Ἄς εἰς τὸ θέμα τοῦ αυτόματου καὶ ἀπ' ἐτέρου καταφέρεται ἐναντίον τῆς νομοθεσίας, ὅτι τὸ πρόβλημα εἶναι μόνον οἰκονομικὸν καὶ ἀρκεῖ νὰ ἐξασφαλισθῇ οἰκονομικῶς ἡ ἀνάγκη τοῦ διαζυγίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν - λέγει ὁ Φλωρίνης - ἔχομεν ἐφαρμογὴν τὸ «Σε σκοπῶνται καὶ οἱ πληρώματα». Ἐπίσης ὁ Φλωρίνης ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ νόμον ἀτιμῶν χορηγοῦντα τὸ αὐτομάτου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Πλὴν τῶν Μητροπολιτῶν τηλεγραφήματα καὶ ψηφίσματα διαμαρτυρίας ἔλαβον ἀποστείλει πολλοὶ σύλλογοι. Ἀναφέρονται ὁρίσμενα:

Κύκλος συμμελέτης Ἁγίας Γραφῆς Μονάχου, Ἱεραικὸν Συνέδριον Ἀκαρνανίας, Ἱεραικὸν Συνέδριον Κονίτης, Ἱεραικὸν Συνέδριον Φλωρίνης, ἑκατοντάδες οἰκογενεῖαι Ἐδέσης, ἑκατοντάδες οἰκογενεῖαι Πρεβέζης, ἑκατοντάδες οἰκογενεῖαι Πύργου καὶ πλῆθος ἄλλων σωματείων.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΚΩΝ. ΜΟΥΡΑΤΙΔΟΥ

ΝΟΜΙΚΟΝ ΤΕΡΑΤΟΥΡΓΗΜΑ

...Αὐτομάτου διαζυγίου σημαίνει, ὅς καὶ ὁ δρος δηλοῖ, τὴν παροχὴν τοῦ δικαίου, ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὸν ὅπου ὁ νόμος εἶναι ἀπαγορευτικὸς τῆς ἀπαιτήσεως, δηλαδή τὴν ἀνεύ εἰσέσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου τῆς ὑπαίτιότητος αὐτοῦ, χορηγίαν εἰς αὐτὸν διαζυγίου, διότι ὁ ἴδιος... ἐγκατέλειπε καὶ δὴ καὶ κακοδόξως ἐπὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς οἰκογενείας τοῦ.

Γνωρίζομεν βεβαίως τὸν λοχισμόν τοῦ εἰρηγοῦ τοῦ συσταγέντος σχετικῶν νομοσχεδίων περὶ τοῦ αὐτομάτου διαζυγίου, ὅτι ἐδὲν πρόκειται περὶ αὐτομάτου διαζυγίου ὡς συνήθως λέγεσθαι, διότι «ἐκτὰ τὰ προτεινόμενα θὰ ἀπαίτηται δικαστικὴ κρίσις».

Τοῦτο ὅμως ἀποτελεῖ ἀπατηλὸν σχῆμα λόγου. Διότι, κατὰ τὴν ρητὴν διατάξιν τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νομοσχεδίου, ἐπὶ τῆς διαζυγίου τοῦ ἀπαιτήσιον τοῦ αὐτομάτου, ἐπὶ τῇ ζητήσῃ τοῦ διαζυγίου, ἐκτὸς ἐάν ὑφίσταται ἐλπίς πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐγγάμου σχέσεως. Τὸ δὲ ὅμως ὅμως, ἀνεπαρκὴς καὶ παραπλανητικὴ τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι ὁφθαλμοφανές.

Διότι, βεβαίως, μετὰ πενταετὴ διακοπὴν τῆς ἐγγάμου σχέσεως καὶ τὴν ἐγερσιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς ἀγωγῆς διαζυγίου ὑπὸ τοῦ ἀπαιτήσιον τοῦ αὐτομάτου, θὰ ἦτο τοῦλάχιστον ἀφέλεια νὰ ἐμφανισθῇ ὁ δικαστὴς διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὸν ἐνάγοντα ὑπαίτιον αὐτοῦ, ὅτι ὁ γάμος τοῦ ἐκεῖ... ἐλπίδας ἀποκαταστάσεως! Οὐδεὶς λοιπὸν δύναται νὰ ἀρνήσῃ, ὅτι τελικῶς ὁ δικαστὴς θὰ μεταβληθῇ κατ' οὐσίαν εἰς ἐχρονόμετρη» καὶ «ἀληθεύοντα τῶν διαλυμένων γάμων».

Εἶναι δυνατόν λοιπὸν νὰ προσποιηθῇ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία, ὅτι δὲν ἀντιλαμβάνονται τὸν ἐμπαιγμὸν τοῦτον, ὅτι διὰ τοῦ αὐτομάτου διαζυγίου δὲν ἐπιβεβαιεῖται ὁ ἐνοχὸς καὶ τιμωρεῖται ὁ ἀθέτος; Ἰσοῦ διατὶ δὲν διατάξωμεν νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ τερατοῦργημα, διὰ τοῦ ὁποίου διακομίζονται καὶ βεβηλοῦνται τὸ ἱερὸν θεομυστὴς τοῦ γάμου, πλέκεται τὸ περὶ δικαίου αἵματος καὶ ἐγκαταλείπεται τὰ τέκνα καὶ ὁ ἀσθενέστερος τῶν αὐτῶν, κατὰ κανὼνα ἡ σύζυγος, εἰς τὴν ἀπόλυτον αὐθαρέσειαν τοῦ ἀνδρός, ὅστις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα χάριν ἱκανοποιήσεως ἐγωιστικῶν καὶ κατακρίτων παθῶν, νὰ καταδικάσῃ ἀπαθροῦς καὶ ἀνοικτηρμῶν τὴν οἰκογένειαν εἰς κοινωνικὴν, οἰκονομικὴν καὶ ψυχικὴν ἠθικὴν καὶ ψυχικὴν ἐξάλειψιν...

ΘΑ ΓΙΝΗ ΣΥΝΕΡΓΟΣ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ;

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ, κατόπιν τῆς σαφούς, κατηγορηματικῆς καὶ ὁμοφώνου ἀποφάσεως ταύτης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱερραρχίας τοῦ 1965, νὰ διερωτηθῇ ὡς καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου: Ἐν τίνι δικαίωματι οἱ ἐκπροσώποι τῆς ὀλιγομελούς Δ. Ἱ. Συνόδου συζητοῦν συγχωρᾶς ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀρμόδιου κρατικοῦ παραγόντος καὶ ἐκδίδουν κοινὰ ἀνακοινώματα περὶ διηρημένων καὶ ἐκδοσῶν τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ αὐτοῦ προλήματος, δημοσιοῦντες αὐτὰ πεπληγμένα ἐντυπώσεις εἰς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ κατασκοπεύοντες τοὺς πιστούς; Καὶ πάλιν ὡς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ πιστεύω, ὅτι οὐδεὶς ἱεράρχης, ἔχων συνείδησιν αὐτῆς ἐθούσης καὶ τῶν φρικτῶν ὁρκῶν, οὗς ἔδωκε κατὰ τὴν χειροτονίαν, θὰ θελήσῃ νὰ γινῇ συνεργὸς εἰς τὴν ἀποτροπαικτικὴν αὐτῆν βεβήλωσιν, διακομίζοντι καὶ προδοσίαν τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ γάμου.

Εὐτυχῶς ὅμως ὑπάρχουν πολλοὶ μητροπολίται, ὡς ὁ Εὐεφρουπόλεως Ἀμείριος, ὁ Αἰτωλοακαρνανίας Θεόκλητος, ὁ Δρυϊνουπόλεως Σεβαστιανὸς ὁ Φλωρίνης Αὐγουστίνος καὶ πολλοὶ ἄλλοι, οἵτινες ἀνασφαιρῶν ἐκείνην, ἐκπληροῦντες τὸν χρέος αὐτῶν, κατὰ τοῦ αὐτομάτου διαζυγίου. Ἀεὶς, φρονιμοῖς, νὰ ὑπενωμίζονται ἐνταῦθα τὴν διακρίσιν τοῦ τελευτήσαντος, ὅτι ὁ ἱεράρχης δὲν θὰ ὑπογράψῃ τὸ διαζύγιον, τὰ ἐκδιδόμενα ἐπὶ τῇ βάσει, τυχόν ψηφισθησόμενον νόμον, θεσπισθέν τοῦ αὐτομάτου...

ΠΟΥ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ;

...Ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως ἀνεπίτρεπτον ἐπιπορευτικὸν καὶ ἀδυναμίαν κατανοήσεως τῆς βαθύτερας οὐσίας τοῦ προβλήματος, ὁ διαχωρισμός, ὅτι θῆθεν ὑπάρχει σοβαρὸν κοινωνικὸν πρόβλημα, τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ λυθῇ διὰ τοῦ αὐτομάτου διαζυγίου.

Τοῦτο ὅμως ἀποτελεῖ ἀσυστόλην ψευδὸς. Γνωρίζομεν ὅτι ὁ αὐτομάτου διαζυγίου, ὅτι ἡ ἀλήθεια δὲν ποτε παρέχει σοβαρὰ ἐπιχειρήματα. Οὕτω χαλκαῖον οἱ τοιοῦτοι ἐπιχειρήματα φαλκιδεύονται τὴν ἀλήθειαν. Διοχεύονται τεχνικῶς εἰς τὸν κύπον τῆς εἰρήνης, ὅτι ὑπάρχουν 250.000 άτομα ἐν διαζυγίῳ! Τὸ ψεύδος εἶναι προφανές. Αὐτὴ αὐτὴ ἡ εἰρηνοποιτικὴ ἐκδοχὴ ὁποιοῦνται τὰ άτομα αὐτὰ εἰς 10.000 περίπου. Οὕτε ὅμως καὶ αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἀκριβής. Διότι, ὡς συνάγετε ἐκ τῶν στατιστικῶν ἐκδόσεων Μητροπόλεως, τὰ άτομα αὐτὰ δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 3.500. Ἄν μάλιστα ληθῇ ὅτι ὅλην, ὅτι καὶ ἐκ αὐτῶν δὲν ἐπιβιώνουν ὅλοι, διὰ διαφόρων λόγων, διαζυγίων, ἀντιλαμβάνεται τὴν ἐκόλυσιν πρὸς τὴν ἐκκρίσιν.

Εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητά τὸ ἀριθμὸν τῶν ἐπιβιούντων αὐτῶν αὐτομάτου διαζυγίου.

Συνεπῶς οὐδὲν μέγα κοινωνικὸν πρόβλημα ὑφίσταται σχετικῶς... Ἐάν ὑφίσταται κάποιο κοινωνικὸν πρόβλημα, αὐτὸ ἀφορρῇ ἐκ εἰς τὴν νομοποιοῦσαν παρανομίαν συμπεριφορᾶς, ὅλην εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἐγκαταλειμμένων ἀνατίτων οἰκογενείων. Πράγματι ἡ νομοποιοῦσα τὴν παρανομίαν συμπεριφορᾶς σημαίνει αὐτομάτως τὴν κατακρίσιν, ὁριστικῶς, ἰσχυρισμὸν νομίμων οἰκογενείων εἰς ἀπελπίσιν, συντριβὴν καὶ ἀπώγονσιν...

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Τὴν 30ην Ὀκτωβρίου ἐπράγματτοποιήθη ἡ συνάντησις ἐκπροσώπων τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας παρέστησαν οἱ Μητροπολίται (ἀντικανονικοῦ) Πατρῶν κ. Νικόδημος, Κορινθίας κ. Παντελεῖμον καὶ Θωμάδος κ. Δαμασκηνός. Ἡ συνάντησις ἐπανεληφθῇ καὶ τὰς ἐπόμενας ἡμέρας μέχρι τῆς 4ης Νοεμβρίου. Κατ' ἀρχὰς ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας ἐπαρουστάσθη ἀδιτάκτως. Ἀκολούθως ἤρχισαν νὰ γίνεται λόγοι περὶ γεφυρώσεως, Ἀλλὰ πᾶς εἶναι δυνατόν νὰ γεφυρωθῇ τὰ ἀγεύρωτα; Ὅπως πολλὸ ὄρθος ἐτόνισεν ὁ κ. Μουρατίδης, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δεχθῇ συζήτησιν ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ ἐνὸς θέματος, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ καταπατήσιον τὸν Εὐαγγελικὸν Νόμον καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἡ ἀπόφασις τῆς Ἱερραρχίας τοῦ 1965.

Τὴν 4ην Νοεμβρίου εἰς κοινὴν ἀνακοινώσιν ἀνεφέρθη, ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ ὑποστῇ κάποια ἀναμόρφωσις καὶ ἀκόλουθως θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τῆς Ἱ. Συνόδου.

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Ἡ σπουδαιότερα πνευματικὴ ἐπαλξίς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ Ἁγία τὸν Χριστὸν Ἐκκλησίαν, διὰ τῆς ἐπαίσχυντον ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς τῆς δικτατορίας ἀποδυναμωθῇ πλήρως κατὰ τὸ διοικητικὸν αὐτῆς σύστημα. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ χρησιμοποιοῦντες ὡς ὄργανον τὴν δικτατορίαν, διέσποσαν, ὡς γνωστόν, τὸ ὅμα τῆς Ἱερραρχίας, δι' ὁμῆς καὶ ὁλως ἀσθαριᾶς ἐπεβέβησαν εἰς τὰ ἐνδοτάτα τῆς Ἐκκλησίας, εἰς δύο βαθμοὺς διηρημένους καὶ ἀντιμαχομένους ἀλλήλους παρατάξεις. Κατὰ δὲ τὸν τρόπον τοῦτον κατέφεραν συντριπτικὸν πλῆγμα κατὰ τὸ κύριον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας, οὕτως ὥστε νὰ ἀποδυναμώσῃται αὐτὴ εἰς τὴν ἐκπληροῦσιν τῆς ἰσθῆς ἀποστολῆς τῆς. Καὶ ἐνῷ ἀνεμνετο, ὅτι τὴν μεταπολίτευσιν θὰ ἡκολούθει εὐθὺς ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν ἐπαυγόντων βεσών τῆς δικτατορίας, συνέθη τὸ ἐντελὸς ἀντίθετον, καὶ ὁμολογίαν καὶ συνοδικὴν ἀκόμη ἀρχιερέων. Ἐσταθεροποιήθη, τοῦλάχιστον μέχρι σήμερον, ἡ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δημοιορρηθῆσα ὑπὸ τῆς δικτατορίας ἀνωμαλία. Οὕτω δὲ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ μόνος χώρας τοῦ Ἑθνικοῦ μας ὁργανισ

ΤΡΕΜΟΥΝ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ

ΚΑΤΕΤΕΘΗ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΑΡΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ ΟΙ ΣΕΡΑΦΕΙΜΙΚΟΙ ΑΝΤΙΔΡΟΥΝ ΨΕΥΔΟΛΟΓΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΟΠΟΥΝΤΕΣ

ΟΙ ΕΝΟΧΟΙ ΔΕΝ ΓΝΩΜΟΔΟΤΟΥΝ, ΑΛΛΑ ΛΟΓΟΔΟΤΟΥΝ

ΔΕΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ Π. Δ. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΝΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

“Υστερον από 12μηνον άναμονήν κατετέθη υπό του ύπουργού Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Παναγιώτου Ζέππου το Νομοσχέδιον περί άρσεως του άπαράδεκτου προσφυγής εις το Συμβούλιον της Έπικρατείας. Διά το Νομοσχέδιον παρέχεται το στοιχειώδες δικαίωμα εις τους 11 άδικως σφαγιασθέντας σεμνούς Μητροπολίτας να καταφύγουν εις την Έλληνικήν Δικαιοσύνην. Το δικαίωμα αυτό, κτήμα παντός Έλληνος, είχαν άποστερήσει από τους 11 Μητροπολίτας η δικτατορία διά των σχιζοφρενικών Συντακτ. Πράξεων 3 και 7/1974.

Ως άνεμένετο, οι Σεραφειμικοί άντδρασαν. Αιμοδιψείς σφαγείς, αντίδρουν όταν παρέχεται εις τα θύματα των το δικαίωμα να κριθούν από την Έλληνικήν Δικαιοσύνην. Και το πλέον έξωφρενικόν Άπατιούν να γνωμοδοτήσουν αύτοί, εάν τά θύματά των έχουν δικαίωμα να έπικαλούνται την Δικαιοσύνην! Πρωτοφανής θρασύτης! Είς την προσπάθειάν των να φιμώσουν τά θύματά των έχουν — τις οίδε πώς — συμπαράστατας ώριωμένες άθηναικάς έφημερίδας. «Σεραφειμική συνοδοπορία» ώνομάσθησαν αι έν λόγω έφημερίδες υπό πρηνής άθηναικής. Τά δημοσιεύματα της «συνοδοπορίας» αύτης είνε έν προκειμένω δημαγωγικά.

Τελικώς πιστεύομεν, ότι το δικαίον και η αλήθεια θα έπικρατήσουν. Η δικτατορία εις την Έκκλησίαν θα συντριβή.

ΤΟ ΚΑΤΕΤΕΘΕΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Τήν 5ην Νοεμβρίου ο ύπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Παν. Ζέππος κατέθεσεν εις την Βουλήν το επί τούτου μήνας άναμενόμενον νομοσχέδιον διά την άρσιν του άπαράδεκτου προσφυγής εις το Συμβούλιον της Έπικρατείας. Το Νομοσχέδιον αύτο έπρεπε να είχε κατατεθί πρό ένός έτους, διότι διά την Κυβέρνησιν άπέλειε ιερών χρέος να κατοργήσθ κατά αναδρομικώς την ισχύν δικτατορικών Συντακτικών Πράξεων, αι όποιαι μόναι τον έπρόδιδον την παρανομίαν των, άπαγορεύουσαι την προσφυγήν εις το Συμβούλιον της Έπικρατείας. Δυστυχώς 16 μήνας μετά την πολιτικήν άλλαγήν, διά την Έκκλησίαν εξακολουθούν να ισχύουν διατάξεις δικτατορικών Συντακτικών Πράξεων και να παραμένει εις τών Άρχιεπισκοπικών θρόνων ο δικτατορικώτερος των Ιεραρχών.

Είς την εισηγητικήν του έκθεσιν ο κ. ύπουργός της Παιδείας λέγει μεταξύ άλλων και τά εξής:

«Τό νομοθετικόν περί την Έκκλησίαν έργον της Δικτατορίας, καίτοι καταργηθή διά της υπ' αριθμ. 1/1-8-74 Συντακτικής Πράξεως, παρέμεινε έν πολλοίς ισχυρών ως προς τά παραχθέντα άποτέλεσματα, έννεκα της κατοργήσεως των επί της βάσει αύτού ληφθέντων άποφάσεων διά του άπαράδεκτου η και έννεκα της επιβολής σφαγής άντισυνταγματικών και άντικανονικών διατάξεων. Διά τούτων άπεκαρυνθήσαν από ενεργού ύπηρεσίας δικαίως η άδίκως πολλοί έπίσκοποι, δι' ο και κατατίθεται προς ψήφισιν υπό της Βουλής ο παρών Νόμος. Δι' αύτού άποσκοπεύεται άρσις άφ' ενός μόν του υπό της

Πολιτείας αδικαιρέτως επιβληθέντος άπαράδεκτου και η παροχή της δυνατότητος άκυρωτικού έλέγχου του Συμβουλίου της Έπικρατείας, άφ' έτέρου δέ η άναθεώρησις υπό της Διαρκούς Έπικρατείας της Έκκλησίας της Έλλάδος έκκλησιαστικών άποφάσεων, δι' άν εξεδήληθησαν άρχιερείς εκ των οικείων θρόνων».

Τό κατεθέν Νομοσχέδιον προβλέπει διά μέν του 1ου άρθρου άρσιν του άπαράδεκτου «άσκήσεως αίτήσεων άκυρώσεως ή προσφυγών ενόπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας», διά δέ του 4ου άρθρου έπάνοδον των όλως άναπολογητών έκδωχθέντων 11 Μητροπολιτών εις τούς θρόνους των, εις ήν βεβαίως περιπίπτουν δικαιοπαθείς υπό του Συμβουλίου της Έπικρατείας.

Είς το 3ον άρθρον του Νομοσχεδίου γίνεται λόγος και διά τούς άποκαρυνθέντας διά της ΑΣΤ' /1968 Συντ. Πράξεως Μητροπολίτας (πρ. Βερβοίας Καλ. Λιανικ, πρ. Ήλεια Γερμανόν και πρ. Σιατιστής Πολύκαρπον), διά τούς κατ' άποκαταστάσιν επί της βάσει του Α.Ν. 214/1967 (πρ. Αττικής Ιάκωβον και πρ. Θεσσαλονίκης Παντελεήμονα Παπαγεωργίου) και διά τούς παρατηθέντας (πρ. Δημητριάδος Δαμασκηνόν, πρ. Παμφιλίας Τίτον Ματθαίαν και πρ. Αρσίου Ιάκωβον). Προφανώς οι τελευταίοι ούτοι δέν χρήζουν ιδιαιτέρως νομοθετικής πρόβλεψεως, διότι άπλούστατα ήδύναντο να μη παρατηρήσιν. Έν πάσῃ περιπτώσει το Νομοσχέδιον δίδει εις την Ί. Σύνοδον την δυνατότητα να τούς έπαναφέρει εις την ενεργόν ύπηρεσίαν.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜΙΚΩΝ

Μετά την άναγγελίαν της καταθέσεως του Νομοσχεδίου έταράχθησαν όφθδρα οι Σεραφειμικοί κύκλοι. Και έπειδή εις την Ί. Σύνοδον διαδέχεται ο κ. Σεραφείμ πλειονοψηφίαν, αύτη επί έν πενήνημον ήχολόγησε συνεχώς με τό πώς θ' άπεστούτο το Νομοσχέδιον. Αιτιολογούν: «Οι δέν ήρωτήθη η Ί. Σύνοδος και δέν έγνωμοδότησεν έπ' αύτού! ΕΗ όποχρώσεις-λέγουσι οι Σεραφείμ».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ “ΕΙΠΑ - ΞΕΙΠΑ” ΤΟΥ Κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Είς τά άλληπαλάγια άνακρινόμενα της Σύνοδου άπήγγισεν διά παραλήψεις άνακρινόμενα ο ύπουργός κ. Ζέππος. Ουδώς άπεκάλυψε, ότι ο κ. Σεραφείμ ψεύδεται λέγον, ότι έν άγνώστῳ του καταγρησθή το Νομοσχέδιον. «Η έκπόνησις — λέγει εις άνακρινόμενής της 5ης Νοεμβρίου ο κ. Ζέππος — του σχεδίου είναι καρπός της γενομένης προσπάσεως υπό του κατ' εξουσιοδότησιν εκπροσωπούντος την Διαρκή Ίεράν Σύνοδον Μητροπολίτου Άρχειακόπου Αθηνών και καρίων Έλλάδος κ. Σεραφείμ προς το Ύπουργείον Παιδείας και Θρησκευμάτων διά το γενικό διεθυντού Θρησκευμάτων καθηγητού κ. Βλασίω Φειδόν.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΦΕΙΔΑ

Πολύς λόγος έγένετο διά την έκθεσιν του κ. Βλασίω Φειδόν, έν η όποία ούτως έκθέτει εις τόν ύπουργόν Παιδείας τά της συναντήσεώς του με τόν Άρχιεπισκοπικόν την 24ην Ίουνίου έ.ε. Είς αύτην μεταξύ άλλων ο κ. καθηγητής γράφει και τά εξής:

Δυστυχώς και εις την περίπτωση αύτην ισχύει διά τόν Άρχιεπισκοπικόν κ. Σεραφείμ το «ΕΙΠΑ - ΞΕΙΠΑ». Διότι πλην της προσηλωσεως του κ. Φειδα, προς τόν όποιον ρητώς εδήλωσεν, ότι δέχεται την άρσιν του άπαράδεκτου, και άλλωτε ο κ. Σεραφείμ είχε ειπει, ότι δέν έχει αντίρρησην διά την άρσιν. Άλλά και ο υπ' αριθμ. 1 προτάτης και σύμβουλος του Μητροπολίτης Κορινθίας διά δημοσιευθεισών δηλώσεων του είχε ταχθή υπέρ της άρσεως του άπαράδεκτου. Τώρα όμως άμφότεροι άνέκρουσαν πρύναν και λέγουσι, ότι διαφωνούν προς το κατεθέν Νομοσχέδιον.

Βεβαίως ο Άρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ ήθέλησε διά δηλώσεών του να διαψεύσῃ και τά άναγραφόμενα έν η έπίσημη έκθεσί του κ. Φειδα, λογιζόμενος, ότι ναί μεν εδήλωσεν ότι προσωπικώς δέν πρόκειται να αντίδράσῃ εις την διά Νόμου τακτοποίησιν του θέματος, άλλ' ότι έκτίσσει να τεθή υπ' όψιν της Ί. Συνόδου το Νομοσχέδιον πριν κατατεθί εις την Βουλήν...

Εκκλησίας και άλλα παρόμοια. Άλλά προφανώς δέν πρόκειται περί παρε-

θέσεως της Πολιτείας. Άλλωστε διά του Νομοσχεδίου η Πολιτεία δέν ρυθμίζει έκκλησιαστικά ζητήματα ούτε και δικαίωει κανένα. Άπλώς παρέχει εις Έλληνας πολίτας (έν προκειμένω άρχιερείς) το στοιχειώδες δικαίωμα να καταφύγουν εις την Έλληνικήν Δικαιοσύνην.

«Διά του κατεθέντος — λέγει εις άνακρινόμενής του το ύπουργέιον Παιδείας — νομοσχεδίου δέν επιδιώκεται η άποκατάστασις των “Ιερωνυμικών”, ως έλέγχῃ, άλλ' η άπαγκρισίσις της πολιτικής συνυποβιβάσεως από το άκραφινός έκκλησιαστικόν ζήτημα, διά της εξουδετερώσεως των σχετικών άσπαρμένων παρεμβάσεων της Δικτατορίας! Φαντασθήτε. Η μεν παρεμβάσις

της δικτατορίας διά των σχιζοφρενικών Συντ. Πράξεων ούδόλως ήνώλησε τούς Σεραφειμικούς, ένῳ η άρσις της παρεμβάσεως αύτης ένοχλεί τούτους σφοδρά και θεωρείται υπ' αύτών ως... παρεμβάσις!

Ο κ. Σεραφείμ και η παρέα του έπιμένουν, ότι έπρεπε να γνωμοδοτήσουν επί του Νομοσχεδίου. Είς την θρασείαν αύτην άπαίτησιν απήντησεν άραιάτατα η έφημερίς «Έθνικός Κήρυξ» (φ. 13ης Νοεμβρίου), δι' άρθρου υπό τόν τίτλον «Οι ένοχοι δέν γνωμοδοτούν, λογοδοτούν!». Έπίσης απάντησιν εις τούς Σεραφειμικούς δημισούειν και η έφημερίς των Πατρών «Ένωμα» (φ. 27ης Οκτωβρίου) εις άρθρον υπό τόν τίτλον «Φέρε την ευθύνη».

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΖΗΤΕΙ Ν' ΑΠΟΣΥΡΘΗ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Τελικώς η Ί. Σύνοδος κατά την συνεδρίαν της 11ης Νοεμβρίου άπεράσισεν, όπως ζητήσῃ ν' άποσυρθί το κατεθέν Νομοσχέδιον και να σταλή πρῶτον εις την Σύνοδον. Είς περιπτῶν να τούτο θή.

έτι μία τούταις άπόφασιν δέν δεσμεύει την Πολιτείαν, η όποια είνε ύποχρεωμένη να παρέχῃ εις όλους τούς Έλληνας την δυνατότητα να ζητούν δικαιοσύνην.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Επί της τελευταίας διενέξεως Άρχιεπισκόπου κ. Σεραφείμ και Ύπουργείου θρησκευμάτων παρατηρούμεν τά εξής.

Είνε αλήθες, ότι κατά τό από της άπελευθερώσεως διάστημάς η Έλληνική Πολιτεία, υπό τά διάφορα αύτης σχήματα διακυβερνήσεως, κατ' έπανάληψιν επενέθη εις τά της διοικήσεως της Έκκλησίας δι' έκδόσεως Νόμων και Διαταγμάτων άμέσως η έμμέσως προσδιδόντων την αυτότέλειαν της Έκκλησίας. Άλλ' άναμφισβήτητως άποκορύφωσις των διαρκών τούτων έπεμβάσεων υπήρξαν αι υπ' αριθμ. 3 και 7/1974 Συντακτικές Πράξεις της δευτέρας φάσεως της δικτατορίας, διά των οποίων κατά κυκλώπειον δικαίον εξεπαρathyρώθησαν 12 άδιαβλήτου ήθους ιεράρχαι. Τούτο υπήρξε πρωτοφανές έκκλησιαστικόν έγκλημα. Υπεύθυνος δέ διά την όμοδικήν αύτην δολοφονίαν είνε ο νύν Άρχιεπίσκοπος Σεραφείμ. Και η μεν Πολιτεία, υπό το σημερινόν δημοκρατικόν της σχήμα, συναίσθανομένη την ευθύνην της διά το έπαρthyθέν έγκλημα, έστω και άργά, θέλει ν' άνοίξῃ την δικτατορικῶ δικαίῳ κλεισθείσαν θύραν εις τό άνώτατον δικαστήριον της Πατρίδος, ο δέ ένοχος της σφαγής κ. Σεραφείμ και οι περί αύτον συμπράξαντες Άρχιερείς ίστανται όπισθεν της θύρας και με άλλας τάς δυνατότητας των προσπαθούν να μη άνοίξῃ η θύρα. Ούτω δέ ούτοι φερόμενοι, υπενθυμίζον έγκληματίας καταφώρως άδικούντες, οι όποιοι τό πάν πράκτορες, ίνα μη άχθῇ η ύπόθεσις των ένώπιον της δικαιοσύνης.

Δέν πρόκειται λοιπόν την φοράν αύτην περιεπιβάσεως της Πολιτείας εις τά της Έκκλησίας, άλλά περί άναγνωρίσεως υπό της Πολιτείας εις τούς καταφώρως άδικηθέντας Ιεράρχας του δικαίωμάτος των ως Έλλήνων πολιτών, ίνα διεκδικήσουν τό δικαίον των ένώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας.

Ως προς δέ τό κατ' επανάληψιν λεχθέν υπό του Άρχιεπισκοπικού, ότι αύτός ήθέλησε την ειρήνευσιν της Έκκλησίας, άλλά προσκρούει εις την άδιαλλάξιαν κ.τ.λ., ως έπιτραπή να είπωμεν, ότι ο Άρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ ΨΕΥΔΕΤΑΙ, ως άποδεχόμενος έσχάτως καταγγέλλει ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Έλευθερουπόλεως κ. Αμβρόσιος, και ως δυνάμεθα και ημείς να βεβαιώσωμεν, εκ της πικράς πείρας, την όποιαν ελάσσομεν, ότε προσεπαθήσαμεν μετ' άλλων δύο ιεραρχών να επιτύχωμεν την γεφυρώσιν του χάσματος Δυστυχώς ο κ. Σεραφείμ, αιχμάλωτος των περί αύτον και των παθών και άδυναμιών του, δέν θέλει την ειρήνευσιν της Έκκλησίας. Έάν ειλικρινώς έπόθει την ειρήνευσιν της Έκκλησίας, αύτη θα είχεν έπιτευχθί έντός 24 ώρων, ως άριστα γράφει ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Χρυσόστομος. Ο κ. Σεραφείμ είνε ο υπ' αριθμ. 1 ένοχος του σημερινού έκκλησιαστικού δράματος, ο σφαγεύς τιμιωτάτων ιεραρχών, όστις ως άλλος Νέρων έκφράζει την λυτήν του, διότι το δικτατορικόν καθεστώς της άπολύτου άρεσκειάς του, οδ υπήρξεν έλεεινός κόλαξ, έξέπνευσεν αδόδεως και δέν ήδύνθη να προγματοποιήσῃ την σφαγήν όλων των αντίτιθεμένων αύτῷ Ιεραρχών! Με την τελευταίαν του δέ στάσιν, την όποιαν ο Άρχιεπίσκοπος τηρεί επί Νομοσχεδίου άποβλέποντος εις την άρσιν του άπαράδεκτου, προκαλεί έτι περισσότερο το δημόσιον αίσθημα. Άπατάται όμως οίκτιράς, εάν νομίζῃ, ότι Έκκλησία είνε αύτός και οι περί αύτον της λεγομένης πρεσβυτέρας Ιεραρχίας, όσοι ακόμη εξακολουθούν διά λόγους ιδιοτελείας να παραμένουν παρά τό πλευρόν ένός Άρχιεπισκόπου έκβροντισθέντος άνεπανορθώτως από την συνειδήσιν του πιστού λαού, παραμένοντος δέ εις τόν θρόνον διά τάς άμαρτίας κλήρου και λαού!

Έν Φλωρίνη τη 12η Νοεμβρίου 1975

† Ο Φλωρίνης ΑΥΤΟΥΣΤΙΝΟΣ

ΕΡΩΤΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρό της έκδόσεως της έν λόγω άποφάσεως, την 10ην Νοεμβρίου, συντητήθησαν εις τό μέγαρον της Άρχιεπισκοπής ο Άρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ και ο ύπουργός Παιδείας κ. Ζέππος. Ο τελευταίος μετά την έκδοσιν της Συνοδικής άποφάσεως εδήλωσε τά εξής:

«Μετά την άπόφασιν της Ί. Συνόδου, καθ' ήν ζητείται να άποσυρθί το κατεθέν νομοσχέδιον και ύποβληθί τούτο εις την Ί. Σύνοδον προς γνωμοδότησιν, τό όλον ζήτημα καταλήγει να είναι άπόλως νομικόν, ως προς την ύποχρέωσιν η μη του Ύπουργείου να συμ-

μορφωθί προς την άπόφασιν ταύτην της Ί. Συνόδου. Προς άποσφηνίσιν του νομικού τούτου ζητήματος, τό Ύπουργείον Παιδείας άπαιθύνει σχετικόν έρώτημα προς το Νομικόν Συμβούλιον του Κράτους».

Καθ' ά ύποστηρίζουν νομικοί κύκλοι, τό Νομικόν Συμβούλιον του Κράτους δέν είνε δυνατόν να ύποστηρίξῃ, ότι τό Ύπουργείον Παιδείας δέν έχει τό δικαίωμα να προτείνῃ Νομοσχέδιον καταργούν τοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα.

Ο Κ. ΣΕΤΑΚΗΣ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΕΝΘΡΟΝΙΣΘΗ

ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ

Άπόδειξις, ότι τό Νομικόν Συμβούλιον του Κράτους δέν είνε δυνατόν να έγκρίνῃ διά παράνομα και άντικανονικά πράττει ο κ. Σεραφείμ, είνε και η περίπτωσης του κ. Θεοκλήτου Σετάκη.

τόν όποιον η Σεραφειμική όμάς όλως πραξικοπηματικώς εξέλεξε ένς Μητροπολίτην Ίωαννίνων και άλλος έταπεινός έχειροτόνησεν εις τόν Μητροπολιτικόν Ναόν των Αθηνών την 26ην

Οκτωβρίου. Η έκλογή του κ. Σετάκη είνε όλως παράνομη. Δι' ο και ένῳ έχει παρέλθει μήν από της ήμέρας της χειροτονίας του δέν δύναται να ένθρονισθί ως νόμιμος Μητροπολίτης Ίωαννίνων, διότι δέν ύπογράφεται υπό του ύπουργού Παιδείας το σχετικόν Προεδρικόν Διάταγμα. Κατόπιν τούτου έτέθη φρόνις εις την φώραν, την όποιαν είχαν άποκτήσει οι Σεραφειμικοί προς νέας έκλογάς και χειροτονίας. Μετ' έπίστασεως διεβίβετο η είδησις, ότι ήσαν έτοιμοι να έκλέξουν Μητροπολίτας διά τά Γρεβενά και την Ζάκυνθον. Κάποιος μάλιστα ύποψήσιος παρέβσε πλειονώτατον δείπνον εις φίλους του, άρχιερείς και μη, έν όψει της βεβαίως έκλογής του! Όταν όμως εις μίαν συνεδρίαν ήλθε τό θέμα ένώπιον της Συνόδου, διεαρτυρήθησαν ένώνταστα οι Μητροπολίται Μήμβητες κ. Ιάκωβος και Σιδιροκάστρου κ. Ιωάννης και ούτω αι έκλογαι άνεβλήθησαν.

Λεπτομερείας εκ της αντίδράσεως του λαού των Ίωαννίνων διά την έκλογήν του κ. Σετάκη δημοσιεύομεν εις την 3ην σελίδα.

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ:

«Ο κ. Σεραφείμ ο άκαταλληλότερος, ο άναξιώτερος και ο άνικανώτερος τών Άρχιεπισκόπων»!

(Ο Μητροπολίτης Έλευθερουπόλεως κ. Αμβρόσιος ήτο μέλος της προηγούμενης Ί. Συνόδου, της όποιας αι έργασιαί έληξαν άνευ... λήξεως! Ο Άρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ δέν ήθέλησεν να συνεδριάσῃ η έν λόγω Σύνοδος κατά τόν μήνα Σεπτεμβρίου, διά να μή άκούσῃ προφανώς την θαρραλέαν φωνήν του Έλευθερουπόλεως, έλεγχουσιν τούτων διά τρομεράς παραλείψεις και προσδοσίας. Κατόπιν τούτου ο άγιος Έλευθερουπόλεως ήναγκάσθη να συντάξῃ ύπόμνημα και να έκθέσῃ εκεί δια έλας έλας κατά την τελευταίαν συνεδρίαν της Ί. Συνόδου. Τό ύπόμνημα έστάλη εις την νύν Δ. Ί. Σύνοδον την 1ην Νοεμβρίου.

Καταρτέον δημοσιεύομεν μεγάλο τμήμα του έν λόγω ύπομνήματος.)

...Ο κακῇ τῇ μοίρᾳ υπό Άντικανονικής Άριστινίδην Σύνοδου έκλεγείς άρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ υπηρξάντων πάντα προηγούμενης ες διάσφαιραν και άβρίανειαν Προβλεπάρχη. Ούτι θα συνέβαινε εάν ταύρος αιμαίνοντες είσάρην έν διάσωλῳ, τούτ' αύτό συνέβη έν τῇ καθ' ήμεις Έκκλησίᾳ, άφ' ής ήμέρας εξέλεγκ ο έκλεκτός της δικτατορίας κ. Σεραφείμ. Δέν ύπάρχει έστω και εις έκκλησιαστικούς τομείς, ο όποιος να μη κατέκειται εις καπιζλιστικήν έρείπια. Η Σεραφειμική, χυλίαν μεγατόνων, όδοντογική βόμβα, η κατά της Έκκλησίας έκσευθείσα και έπ' αύτης έκραγούσα, έδμηούργησε τούταις έκτάσεως συμφοράν, ήτις ούδέποτε εις την ιστορίαν της Έλλαδικής Έκκλησίας παρεπρήβη...

...Ιδού μερικά από τά θεολογικά και φανταστικά «έπιτεύγματα» της είκοσήμερου άρχιεπισκοπικής του θηλειάς, τά όποια θ' άποτελέσουν άνεξάλειπτον στίγμα, αιώνα κηλίδα, παντοτεινόν δνειδός και βεβαίαν αύτού καταδίκησιν.

α') Επί των ήμερών του τό Ί. Πηδάλιον διενείας καταφρονήθη και άνεοκοπισθή.

β') Διεσπάσθη η ένότης της Ίεραρχίας.

γ') Κατεφυγίσαν έν ψυχρά δώδεκα κατά πάντα άθροι και άκατήχητοί Ιεράρχαι.

δ') Η μετεξ Σεραφείμ και όμάδος ιδιοτελών Έπισκόπων συναλλάγη προέλασε διαστάσεις τρομακτικού Κανονικού σκανδάλου.

ε') Άμεσως επέμβασιν έν ώρᾳ άρχιερατικών έκλογών και λύσις της συνεδρίας της Ίεραρχίας υπό της Κ.Υ.Π. προς πρόληψιν προαγωγής διεσπληνμένων και άναείων ύποψηφίων.

στ') Επ'άνωθεν έπικάϊρον θέσεων έν τε τῇ Ί. Συνόδῳ και Άποστολή Ικανών διά προσάπιν ούχι εύποληττων και έλαχιστα Ικανών διά να προταίναν τοις έν Διευθυνόντων.

ζ') Η Σιμωνία ώργίσσε κατά τάς παρανομίας της άρχιεπισκοπικής έκλογής διά της έπανάστασης του μεταθετό και της προαγωγής και μεταθέσεως έμμετερων.

η') Ξεχαρδύλομα του Ο.Δ.Ε.Π. από της τοποθετήσεως ως διοικητού έν αύτῷ άνδρός άγριαύτατου, άνικάτου, σκευετόν και ύπόπiston προσώπου, μόνον έφοδόν κεκτημένο την άκαταβύβη και έγκληματικήν Κυβερνήτην, ήν άνοχην και την θερμήν φίλαν και όψηλήν προστασίαν της Α. Μακαριότητος.

θ') Γελοιοποίησις της Έκκλησιαστικής εκπαιδεύσεως διά της τοποθετήσεως εις την νευρολογικήν θέσιν του Γενικού Διευθυντού τό άρχιμ. Δαμασκίου Βράκα, άνδρος άκατάλληλότητος, διά να περιωρισθί εις τόν γενικόν, άλλ' έπικειμένον, ως άνα χαρακτήρισμόν (δ νόον νοετώ).

ι') Διαικίσιν της ιστορίας και πάλαιφάτου Ί. Μοίρης Πεντέλης από της τοποθετήσεως του άρχιμ. Χρυσόστομου Σινυετού ως ήγουμένου αύτης, άποδόντας τυράννο των έν Αύτῃ έγκαταβύβητον ουσιαστικόν, όπως, άδελφόν, διαγνώσαντες αθωότητάς και άλλας ασάβδς από έπιτυχίου τό θόνα, τά άνακρινόμενα της Μοίρης άρχιεπισκόπου Πρ. Αθηνών Ιερωνύμου και (έκδοσαν - άκούσαν) κατ' επανάληψιν κατοργηθέντος διά πηχίων έρῶν έπανάστασιν, επί του κεντρικού διαδρόμου της Μοίρης, τό μαρτυρητικόν του Κοιμητηρίου κατ' ούτ' Ασκητορῶνα άναγραφόμενον, φράσαν αίσχιστάς περιεχομένου, ήγουσαν την άνδρικήν ύπόληψιν και Ιερατικήν αξιοπρέπειαν και τιμήν του ήγουμένου.

ιι') Η υπό του κ. Σεραφείμ παρανομία παύσις του έκλεγέντος και χειροτονήσαντος Έπισκόπου Άνδρούσης, καθήγητου του Πανεπιστημίου Αθηνών, ως Γενικού Διευθυντού της Άποστολικής Διακονίας, έρήμην της Δ.Ι.Σ. — «Επί έν ολόκληρον έτος η Άποστολή Διακονία, τό Γενικόν όθλον από πνευματικών έπιτελειών της Έκκλησίας μας, παρέμεινε άκέραιος, πλῆον άκούσθησαν, όργανισμός νεκρός».

ιιι') Άλλά και τών έτερον βοηθών Έπισκόπων, τών Έπισκόπων Βρεσθίνης, άνδρα σπανίας όθολογικής μορφώσεως, γλωσσολογιστή, διακρίθεντα εις τάς σπουδές του εις περιφημίαν Πανεπιστημίου της Αμερικής, Ιεράρχην πιστόν, ένδρόστον, χαλκένειον και έπιποθῶνα να έκδοσῃ υπέρ της Έκκλησίας, ο κ. Σεραφείμ παρηγάκισεν, χωρίς να φοβήται τόν Θεόν. Ούτω δέ η Έκκλησία και η Πατρίς εστερηθήσαν τῶν πολυτίμων προσφορών του και θῃ και μάστιγα έν ήμέρας πονηρίας και ζοφεραίας.

ιιι') Πλήν τών άνωτέρω δύο έπισκόπων, εις τό περιθώριον έτέθησαν και οι έτεροι δύο της Άρχιεπισκοπής

βοηθοί έπίσκοποι, Εύριπου και Άχελώου, οι όποιοι Ικανώς ύπηρεσία θά ήδύναντο να προσφέραι τῇ Έκκλησίᾳ, εάν δέν παρηγορητόντο συστηματικώς, άφ' ής ο κ. Σεραφείμ εξεπρόβησεν την Άρχιεπισκοπήν.

ιδ') Συνεπικουρούμενος υπό όργανον της νομικής έπηρεσίας του Ο.Δ.Ε.Π. καθήρσεν τόν Γεν. Οικονομικόν έλεγκτήρη της Έκκλησίας άλλως παρανόμως και έν άγνοία της Δ.Ι.Σ., διά να μη έχῃ ποσοφέλους, κυρίως όμως διά να παύσῃ ύποφύρομεν και άγνώστω η... σεπτή διοίκησις του Ο.Δ.Ε.Π., εξαντισμένη και πόρ κατά τών όργάνων της Γεν. Οικονομικής έπιθεωρήσεως πνύσας, άσάκεις έπαισημάντο και ότ' αύτης κατηγορήλλοντο παρανομία και παντοειδείς οικονομικές φθορές άσταθλαίαν, πλήττουσαι τόν πολλαπλή Έκκλησιαστικόν Όργανισμόν.

ιε') Επ'ενύσει του Μακαριωτάτου ήκηθή πρωτοφανής διαγωγής κατά φιλογέρων Ιεραρχικών, κληρικόν και λαϊκόν, εξωσθέντων από τών Ί. αμείνων της Άρχιεπισκοπής. Πότε δέ; Είς έποχήν, καθ' ήν οι πράκτορες της άβείας και αι όρδοι του άντρυθίου άγονόυνται να έκρυζόσουν την Πίστιν και να διαλύουν την Όρθοδοξίαν.

ιστ') Απεπειράθη — ίσως και τό έπείγετο — να κατοργήσῃ την Ιερατικήν σχολήν παρά την Άγίαν Παρασκευήν Αττικής, έπειδή έδωμήκοντα έπτά Ιεροσπουδασταί, σκανδαλισθέντες και άναγκασθέντες κατά τό κ. Σεραφείμ λόγω των άθρόων και κατά της Έκκλησίας στερεομένων Κανονικών έκτροπών, διαμετρούρησαν έντός αιώσαντες την άποκατάστασιν της διασπαλειθείσης ήθικής έν τῇ Έκκλησίᾳ τάξεως και την έπανάφωσιν της εις την όδόν της Κανονικής όμοθυμίας...

ιζ') Σεπτή έπιθυμία του κ. Σεραφείμ ο Πρόεδρος της επί της Έκκλησιαστικής εκπαιδεύσεως Μοίμου Συνοδικής Έπιτροπής, έρήμην — και αόλης — της Δ.Ι.Σ., άπεράσισε την βίαιαν και παράνομον έξωσιν του Διευθυντού της ως είρηται Σχολής άρχιμ. Μαζιμού Ψυλλοπούλου...

ιη') Ως προς τά σημειωθέντα επί του Έκκλησιαστικού Ζητήματος, έχω να παραστήσω, ότι τά υπό του κ. Σεραφείμ προσάγομενα έπιχειρήματα ήτοι ήν άντιεπρεπτός έπιχειρία εάν έχαρακτηρίζον ταύτα μόνον ως κομικά ή έστω τραγελοφικά. Τά ύπ' εκείνου προσάγομενα έπιχειρήματα είναι ψευδίστατα ουσία άπάτη. Είνα έντροπή να ψεύδεται ο Άρχιεπίσκοπος κατά τρόπον, τόν όποιον άποφύουον να χρησιμοποιοῦν πρόσωπα ταπεινής ήθικής στάθμης, προκειμένου να συγκαλύψῃ τά φιλιόδελφα και μωχθήρα αίσθηματα, τά πανούργα και θεοσκοπικά σχέδια του, άποβλέποντα άποκλειστικώς και μόνον εις την εξουσίαν και εξόντωσιν έννοτάτων Ιεραρχών, άν ή παρουσία έν τῇ Ίεραρχίᾳ δά έδημιούργει κατάρτισιν άφορητάς δυσάρεστον διά τόν κ. Σεραφείμ, άνδρα άμάση και διάδορον, άδούλον και άπράγον, αδαί και άνευρίστον, άμείβοτον και έπιπολῶνα, άτόμιον και άναποφάντον, άλλά και μ' έκδηλῃ την ροπήν προς την παρανομίαν και την ασάφειαν, άνδρα άνικανόν να έκτιμήσῃ τό όρθόν, να επανείσῃ τό όρσιν, να έφύσησῃ τόν ένθρονασιν, ν' άδολογήσῃ πρόσωπα και καταστάσεις, άνδρα πύστην άνίκανον να συλλάβῃ τά συγκλονιστικά μνηστήρια των καιρών, κύριον δέ, ως έκ της παροιμιώδους άεουσίας του, ύπεύθυνον του δημιουργήσαντος Έκκλησιαστικού δράματος...

ια) Διαστρωμάτωμα κατά του κ. Σεραφείμ, έπειδή και τό κατ' άρσιν περίοδον ανέκαθεν ύψηλής σπουδαιότητας πρόβλεψαν, ήτοι το χυλιστικόν, τό της Ονίας, τό περί αστάθμων διαγυλίον, τό εκπαιδευτικόν κ.λ.π., χρήσινα άμέσως, άσφαλούς και δυναμικά